

Krigen mod Det britiske Imperium bliver hedere

Leder fra LaRouchePAC, 18. marts, 2017 – Præsident Trumps afvisning af at bakke ud af sin anklage om, at Obama-administrationen står bag overvågningen og de illegale lækager af klassificerede aflytningsbånd, så vel som også hans afvisning af at benægte sandheden i dommer Napolitanos afsløringer om GCHQ's medskyldighed i (eller, mere sandsynligt, direkte kontrol over) den farvede revolution imod den amerikanske regering, er ved at drive Det britiske Imperium ind i panikagtig selv-afsløring.

Den britiske presse løj vildt i fredags og sagde, at USA havde »undskyldt« for, at Det Hvide Hus' pressetalsmand Sean Spicer havde citeret Napolitanos anklage mod GCHQ. Faktisk henvendte den britiske ambassadør til USA sig til Spicer under en reception, og premierminister Mays nationale sikkerhedsrådgiver ringede til general McMaster, men ingen af dem undskyldte. Selv sagde Trump, under sin pressekonference med Merkel, at Spicer blot havde rapporteret ordene, der kom fra »en begavet, juridisk ekspert«.

New York Times skriver hektisk, at den »særlige relation« hastigt forværres. »Teorien om en sammensværgelse er også en udfordring for det, der ofte kaldes for den særlige relation mellem USA og Storbritannien«, klynker de i dag. »Amerikanske efterretningstjenester nyder et tættere samarbejde med deres britiske modparter end nogen andre i verden. GCHQ var den første tjeneste til at advare den amerikanske regering om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis e-mails under præsidentkampagnen.« Dét var – denne rundes første løgn. *Times* ruller også frem med en gruppe anglo-agenter fra Republikanernes, Demokraternes og de neokonservatives rækker, der vræler op om den alvorlige fare for den særlige relation.

En undersøgelse af Fox News, der ejes og køres af Det britiske Imperiums Rupert Murdoch, er særdeles afslørende i denne henseende. Alt imens den til et lavere niveau forsimplede, amerikanske befolkning skulle tro på, at »Fox har ret og CNN er venstreorienteret, og aldrig skal de tvende mødes«, så er de lige hysteriske, når spørgsmålet drejer sig om Trump, der angriber briterne.

Med hensyn til GCHQ fastslog tyskerne, da Snowden i 2014 afslørede, at Merkels mobiltelefon var blevet aflyttet af NSA, at det drejede sig om både NSA og GCHQ, og at de begge havde lyttestposter på taget af deres ambassader i Berlin. Og ligeledes, at alle aflytninger gik til USA gennem en britisk forbindelse. Trumps vits om, at han og Merkel havde noget til fælles, går længere end til korrupt, amerikansk efterretning, og direkte til briterne.

Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite har indkaldt FBI-chef James Comey og NSA-chef Mike Rogers til at aflægge vidnesbyrd om dette mandag, den 20. marts. Desuden har senator Grassleys brev af 6. marts til Comey med krav om, at alle optegnelser af kontakter, betalinger, kontrakter osv. (inkl. Det Hvide Hus' evt. rolle) med MI6-fupartisten Christopher Steele mht. dennes platte rapport om Trumps russiske forbindelser, ligeledes krævet, at svar skal være inde senest mandag.

Det bliver en interessant uge.

Foto: Præsident Donald Trumps første dag i Det Hvide Hus.

Helga Zepp-LaRouche kommenterer Merkels besøg i Det Hvide Hus

18. marts, 2017 – »Atmosfæren kunne næppe have været mere urolig mellem kansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump under hendes besøg i Det Hvide Hus. Intet håndtryk for kameraerne, næsten ingen øjenkontakt og stramme ansigter hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem dem ikke god, men det er åbenlyst, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Der er ikke desto mindre en løsning i sigte, men den kan kun findes på et helt andet, højere niveau: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.«

Således lyder Helga Zepp-LaRouches indledende betragtninger i en analyse for den tyske ugeavis, *Neue Solidarität*, skrevet den 18. marts, én dag efter den tyske kansler mødtes med den amerikanske præsident. Fr. Zepp-LaRouche er formand for det tyske, politiske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), og hun stiftede det internationale Schiller Institut.

Zepp-LaRouche fortsætter: »I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neoliberale, neokonservative politik, Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-

administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr. Merkel knap kunne mønstre et smil.«

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen, fortsatte Zepp-LaRouche, ved G20-finansministtermødet i Baden Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Efter Helga Zepp-LaRouches mening er dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vejforummet den 14.-15. maj i Beijing, langt mere lovende.

Bayerns ministerpræsident leder delegation til Moskva; annoncerer Merkel-besøg til Moskva

17. mrs., 2017 – Under anførelse af Bayerns ministerpræsident Horst Seehofer besøgte en delegation af politikere og industrifolk Moskva i tre dage og sluttede her til morgen med en rundvisning i Skolkova Innovationscenter nær ved Moskva.

I går mødtes Seehofer og hans forgænger i Bayern, Edmund Stoiber, med den russiske præsident Vladimir Putin. De informerede ham bl.a. om, at den tyske kansler Angela Merkel vil møde ham i Moskva den 2. maj. Der er indgået aftale om en særlig russisk-bayersk økonomisk kommission for at fremme investering og handel mellem de to sider.

Fra delegationens side var der stærk kritik af sanktioneerne mod Rusland. Bayerns økonomiminister Ilse Aigner undsagde sanktioneerne som værende et »princip om pres og modpres, der ikke fungerer på de økonomiske relations niveau« og krævede, at EU foretager en »seriøs cost-benefit-analyse« over resultaterne af hele sanktionspolitikken. Seehofer sagde, at »Jeg er modstander af den gamle blok-tænkning, der erklærer den ene for god og den anden dårlig«. Den bayerske landbrugsminister Helmut Brunner sagde, at hans drøftelser i Moskva havde til formål »at forberede post-sanktionsæraen«.

Foto: Horst Seehofer besøgte Skolkova Innovationscenter nær Moskva den 17. marts, 2017.

Harley Schlanger fra LaRouche-bevægelsen taler for erhvervs- og militærfolk i Frankfurt om britisk kup mod Trump

Frankfurt, 8. marts, 2017 – I går talte Harley Schlanger for et publikum bestående af henved 100 erhvervsfolk og tyske reserveofficerer om det britisk-koordinerede kup mod præsident Donald Trump. Arrangementet var arrangeret i fællesskab med den internationale afdeling af Frankfurt Wirtschaftsrat, en erhvervssammenslutning, der har forbindelse til den Kristendemokratiske Union, og Frankfurts Reservistenkameradschaft, og havde titlen »Hvem er ude på at sabotere 'Trump-revolutionen' og hvorfor?«, og havde Schlanger

som eneste taler. Arrangementet blev afholdt i Villa Bonn, et ret eksklusivt sted for møder i Frankfurt, og der var omkring 100 gæster, hvoraf halvdelen var i uniform.

I sin introduktion introducerede oberst Axel Ebbecke (reserven) mange af de mere prominente gæster, inklusive »en særlig gæst, fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, hvis ægtemand, hr. Lyndon LaRouche, er velkendt i USA for sine præsidentkampagner og for den kendsgerning, at han fungerede som rådgiver til Ronald Reagan-administrationen om politikken med det Strategiske Forsvarsinitiativ«. Harley blev introduceret med en kort gennemgang af sin baggrund, inklusive, at han har været hr. LaRouches officielle talsmand og chef for *EIR's* afdeling i det sydvestlige USA.

Schlanger gav en meget hårdtslående præsentation og forklarede det britiskkorkestrerede og George Soros-finansierede kupforsøg mod præsident Trump, hvor han forklarede, at dette var de samme personer, der lancerede kuppet mod Ukraines valgte regering i 2014. Han forklarede yderligere den kendsgerning, at valget af Trump udgør en del af en global afvisning af de seneste 20 års politik – den neoliberale politik med både globalisering og evindelig krig, og at Trump bliver angrebet, fordi han har forpligtet sig til at vende mange af disse politikker omkring.

Schlanger forklarede især Trumps hensigt om at etablere en positiv relation med lederne af både Rusland og Kina for at omstøde fremstødet, anført af Obama og briterne, for en Tredje Verdenskrig. I denne sammenhæng forklarede han også årsagen til den igangværende finanskriser, behovet for at gennemføre Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, samt nødvendigheden af, at USA og Europa går sammen med Kina, Rusland og BRIKS omkring Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Under hele præsentationen gestikulerede mange af gæsterne på den ene eller anden måde for at vise deres enighed med mange af de pointer, Schlanger kom med, især mht. kuppet i Ukraine,

det frugtesløse i sanktioneerne mod Rusland, osv.

Efter præsentationen fulgte en livlig spørgsmål-og-svarperiode. Et spørgsmål, der reflekterede det, som mange tænkte, kom fra en Tv-journalist, der sagde, at han har en teori om, hvorfor de tyske medier er så ondskabsfulde i deres dækning af Trump:

»Tror De, at tyskerne har brug for et billede af en ond fjende, så de vil acceptere *status quo*? Jeg er forbløffet over, at dækningen er så ondskabsfuld.« Schlanger brugte sit svar til at forklare det, han tidligere havde sagt, mht. Merkel om hjernevasken af tyskerne omkring »kollektiv skyldfølelse«. Han talte om den rolle, som Bush-Harriman[1] netværkerne spillede i at installere nazisterne og sagde, at tiden var inde til, at Tyskland bryder fri af dette, som er en del af en fortsat besættelse af Tyskland. Mange mennesker opsøgte ham bagefter for at takke ham for at sige dette, og én person sagde, at vi, som tyskere, er bange for at sige sandheden – godt, du gjorde det!

Et andet, interessant spørgsmål kom fra en erhvervsprofessor, der sagde, at han mener, det er forkert at give Bush og Obama skylden for manglen på gode jobs. Skyldes dette ikke problemet med robotics og smarte teknologier, og vil det ikke blive endnu værre? Schlanger brugte her sit svar til at diskutere, hvordan kineserne skaber produktive jobs med Bælt & Vej-initiativet, og hvordan dette vil fortsætte med at skabe jobs på grund af den vægt, der lægges på videnskab i økonomien. Nye, videnskabelige opdagelser er en chance for at inspirere ungdommen for fremtiden, snarere end noget, der betyder en større pulje af en permanent klasse, der ikke kan beskæftiges.

En gæst spurgte, »Hr. Schlanger, tak for denne præsentation. De har vist os, at De har en dybtgående forståelse af amerikansk politik. Måske kan De hjælpe os og fortælle os, hvad der er galt med kansler Angela Merkel?«

Arrangementet sluttede med en reception, hvor uformelle diskussioner fortsatte med de fem LaRouche-repræsentanter, der var blevet inviteret til arrangementet.

Foto: Harley Schlanger ses her i Berlins gader under 'Sandhedens Dag', som LaRouche-bevægelsen, der i Tyskland har et politisk parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo) med Helga Zepp-LaRouche som formand, arrangerede i mange lande den 23. februar, 2017. Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17973>

---

[1] Prescott Sheldon Bush Sr. (1895-1972) var en amerikansk bankier, der i 1924 blev vicepræsident for investeringsbanken A. Harriman & Co. Prescott Bush var fader til tidligere præsident George H.W. Bush og farfar til tidligere præsident George W. Bush. (-red.)

Ny tysk industriundersøgelse: Sanktioner ansporer genopbygning af russisk produktion

25. feb., 2017 – Vestens sanktioner er mislykkedes med at tvinge den russiske økonomi i knæ, vurderer en ny undersøgelse, udgivet af Ost-Ausschuss der Deutschen Wirtschaft (Udvalg for tysk-østeuropæiske økonomiske relationer) om tysk industri i Berlin i går. Sanktionerne har snarere virket som en opmuntring til en forøget, russiske

indsats for at udvide sin nationale industri- og landbrugsproduktion – hvor sidstnævnte bliver styrket i en grad, hvor Rusland om få år vil blive en »stormagt inden for landbrug«. Ruslands økonomiske vækstrater er beskedne, men konstante i området af 2 % årligt, og tysk eksport er endda øget en smule.

Men traditionelle markedsandele er stadig tabt for tysk industri. Det kan der kompenseres for gennem mere direkte investeringer i Rusland. Daimler-Benz-selskabet har planer om en EU250 mio. stor investering i automobilfremstilling, med nye jobskabelse til russere, og andre tyske selskaber, inklusive mange i Mittelstand, overvejer at gøre det samme. Øst-udvalget kræver, at den tyske regering gradvist ophæver sanktionerne, som et signal til Rusland om, at Europa ønsker forbedrede økonomiske relationer.

Foto: Hvedehøst på markerne i Lebyage-Chepiginskoe JSC i Timashevsky Distrikt, Krasnodar kraj.

EIR's dossier om Obama/Soros-kup annonceret på konference i Berlin om krænkelser af menneskerettigheder i Ukraine

22. feb., 2017 – Det netop udgivne, **17 sider lange EIR-dossier** om Obama/Soros-kuppet i Ukraine, og angrebet på Trump-

administrationen, »som bryder informationsblokaden«, blev i dag annonceret i Berlin fra salen under en pressekonference, som blev holdt af »Den Tyske Forbundsrepublik for International Forståelse«, en sammenslutning af forfattere. Sammenslutningens præsident, Vladimir Sergiyenko fra Berlin, fremlagde den alvorlige forværring i Ukraine, inklusive mange tilfælde af tortur, fængsling i massiv skala af politiske modstandere af regimet, samt drab. Den tidligere ukrainske premierminister Azarov deltog via Skype og besvarede spørgsmål.

»At bryde informationsblokaden« i Tyskland med sandheden var fokus for talerne ved arrangementet; Elke Fimmen fra *EIR* annoncerede og uddelte Obama/Soros-dossieret og spurgte om USA's nye administrations potentielle rolle i løsningen af krisen. Azarovs svar var, at der er håb med den nye administration, men hidtil kun generelle erklæringer. Azarov leverede den chokerende, men sande information, at Ukraines økonomiske produktion er kollapset, til måske en tredjedel af den reelle værdi for 25 år siden, og falder stadig. Folk lever af \$1-2 om dagen – prisinflationen i Ukraine fra 2014-2015 var 273 % iflg. Verdensbanken – og sikkerhedssituationen er en katastrofe.

Netop nu, rapporterede Azarov, demonstrerer 20.000 nynazister fra den såkaldte Sektor Højre, fra det nationalsocialistiske Svoboda osv., i Kiev og kræver en total krig mod den østlige Donbass-region. Han henviste til den pressekonference, som den tidligere ukrainske præsident Viktor Janukovitj har holdt (se særskilt rapport), samt Janukovitj' brev til Trump, Merkel og andre ledere, hvor han anmoder om en undersøgelse af begivenhederne under kuppet og mordene i Ukraine fra 18.-22. februar, 2014. Janukovitj har også appelleret til Tysklands nuværende præsident Steinmeier, der, som udenrigsminister i 2014, var »garant« for en aftale om fredelige nyvalg i Ukraine, som blev indgået med Janukovitj, og som omgående blev ødelagt af det neofascistiske kup.

Bortset fra *Junge Welt* og *EIR* var pressetilstedeværelsen pauver ved denne begivenhed; det blev imidlertid meddelt, at Linke Partei vil arrangere et møde i Forbundsdagen om menneskerettigheder i Ukraine.

Foto: Tusinder af mennesker forsamles i Donetsk for at minde verden om 2-års dagen for Minsk II-protokollerne og kræver, at Kiev nu omsider overholder sine forpligtelser og standser blodsudgydelserne i det østlige Ukraine. (17. feb.).

Samtidig marcherer, iflg. oplysninger fra tidligere ukrainske premierminister Azarov, i øjeblikket 20.000 ukrainske fascister i Kiev for en total krig mod Donbass ...

Lovende strategiske forandringer – men Europas politikere er forblindede af geopolitik. Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye alliancer, der potentielt kan etablere et højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberale eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører

sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdensscene.

Selv sådanne tidligere, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang, Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings «kinesiske drøm».

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbyggeri og tilbød at bygge en magnettogetsline mellem Washington og New York,

hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolande ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med *Isvestiya* gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejspolitik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China Daily*, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanere går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina

investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den længe ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på, at repræsentanten for EU-etablissementet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsdagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højt kvalificerede og produktive

arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kuldioxid, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe 700.000 amerikanske, produktive jobs.

NATO's militære oprustning i Baltikum fortsætter

10. feb., 2017 – USA/NATO's militære oprustning, der blev sat i gang under Barack Obamas præsidentskab, fortsætter på autopilot. Den 7. feb. blev hundreder af tyske tropper budt velkommen til Litauen af den litauiske præsident, Dalia Grybauskaitė. De tyske tropper skal danne kernen i NATO-kampgruppen for Litauen. Den 10. feb. blev de fulgt af et pansret kompagni med 120 amerikanske tropper, der medbragte 10 M1 tanks og 5 Bradley kampvogne. De baltiske Stater kræver imidlertid endnu mere fra NATO, og bruger den russiske Zapad 2017-øvelse, der skal finde sted til september, som påskud. »Vi ser, at risiciene øges, og vi er bekymrede over den forestående 'Zapad 2017'-øvelse, som vil deployere en meget stor og aggressiv styrke (på vore grænser), som meget demonstrativt vil forberede krig mod Vesten«, sagde Grybauskaitė efter samtaler med sine modparter fra Letland og

Estland i Riga, iflg. en rapport fra Reuters. »Dette betyder, at vi vil forhandle med NATO om skabelse af yderligere stående forsvarsplaner, om at udstationere yderligere militære midler og om at skabe en hurtigere beslutningstagningsproces«, sagde hun. Reuters tilføjede, at de tre, baltiske ledere vil udføre lobbyisme over for den amerikanske forsvarsminister, James Mattis, om yderligere amerikanske tropper, under München Sikkerhedskonferencen den 17.-19. feb.

Ikke overraskende responderer russerne til den fortsatte NATO-oprustning. »Alliancen vides at have deployeret hundreder af militærbaser langs den temmelig store omkreds af Rusland. Den reelle forøgelse af antallet af NATO-tropper i lande, der støder op til Rusland, gennem permanente rotationer af mandskabskontingenter, så vel som også fraværet af en konstruktiv dialog med os, tvinger Rusland til at tage seriøse gengældesskridt«, sagde Ruslands ambassadør til Litauen, Alexander Udaltsov, her til morgen til Sputnik. Samtidig holdt han imidlertid en dør åben for russisk-litauisk samarbejde om spørgsmål af fælles interesse. »For øvrigt kan Rusland arbejde tættere sammen med Litauen mht. at indskrænke terrortrusler og fremme grænsernes sikkerhed. Vi har sådanne forslag, så det er muligt at gå frem med deres realisering«, sagde Udaltsov.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov adresserede ligeledes i dag NATO's oprustning. »Alliancens igangværende aktiviteter i de områder, der grænser op til de russiske grænser, er helt bestemt provokerende og destabiliserende«, sagde han til Izvestiya i et interview. Lavrov sagde, Rusland ville forme sin respons til de fremvoksende risici i overensstemmelse hermed og »er i færd med at tage skridt til at neutralisere potentielle og reelle trusler«. »Rusland er et fredeligt land. Men vores fred er baseret på evnen til at garantere landets sikkerhed i enhver situation. Vi er fortsat fortalere for en snarlig deeskalering af den militærpolitiske situation i Europa«, tilføjede han.

Foto: Tirsdag, 7. feb.: Den tyske forsvarsminister Ursula von

der Leyen, højre, og Litauens præsident Dalia Grybauskaitė, taler med en soldat under velkomstceremonien for NATO's forstærkede, fremskudte bataljon, som fandt sted på Rukla-militærbasen omkring 130 km vest for hovedstaden Vilnius, Litauen.

Hvorfor USA, Rusland, Kina, Indien og Tyskland må overvinde geopolitik. □

Af Helga Zepp-LaRouche

*29. januar, 2017 – Verden er så sandelig af lave. Men én ting er helt sikkert: Den aktuelle, mangesidige krise vil ikke blive overvundet efter gamle opskrifter, og slet ikke ved hjælp af geopolitiske skaktræk, 'farvede revolutioner' à la George Soros eller den måske knap så liberale udgiver af *Der Zeit*, Josef Joffes gammeltestamentlige 'Øje for øje ...'. I stedet har vi brug for et højere fornuftsplan, som definerer alle verdens nationers fælles interesse. Præcis dette plan er netop blevet demonstreret af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i hans seneste tale for den russiske Duma, hvor han foreslog en alliance mellem Washington, Moskva og Beijing for at finde løsninger på de globale udfordringer.*

Med en modifikation af Schillers digt, »Ved det nye århundredes begyndelse« (*Der Antritt des neuen Jahrhunderts*) kunne man næsten sige: »To magtsystemer strides om eneherredømmet over verden«, nemlig det gamle, geopolitiske, krigsbefordrende system og så det nye, fremtidsorienterede paradigme for menneskehedens fælles skæbne. Repræsentanterne

for den første, til undergang dømte, hidtidige, neoliberale globaliseringsorden reagerer på det opfattede tab af magt med verbale udbrud, der opfylder de kliniske betingelser for betegnelsen hysteri. Der er øjensynligt heller ikke megen ære blandt tyve i denne lejr, f.eks. de forskellige fraktioner. Det bedste eksempel: Theresa Mays besøg i Washington, som havde til formål at »indhegne« den nye, amerikanske administration i Det britiske Imperiums »fold«. I modsætning hertil er den nye orden orienteret mod ganske andre principper, en orden, som baserer sig på win-win-samarbejdet omkring Kinas Nye Silkevej, og som hastigt ekspanderer.

Den vigtigste intervention i denne henseende kom fra Sergei Lavrov: »Vi mener, at opbygningen af relationerne mellem Rusland, USA og Kina hverken er ekskluderende eller involverer projekter, som vækker bekymring for andre stater; disse relationer er åbne og fair. Jeg er overbevist om, at Ruslands, USA's og Kinas økonomiske strukturer på mange måder komplementerer hinanden i materiel og økonomisk henseende.« Disse tre nationer kunne ligeledes med hensyn til internationale sikkerhedsspørgsmål spille en vigtig rolle. Rusland og Kina har allerede haft et godt samarbejde inden for dette område og forventer, at Donald Trump, der allerede har udtalt, at USA ikke længere vil blande sig i andre landes interne anliggender, ligeledes vil samarbejde.

Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, støttede omgående det russiske forslag om et trilateralt samarbejde mellem disse tre nationer, som alle har global indflydelse og er permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd. De har et stort ansvar for stabilitet og udvikling, sagde hun.

Hvis Donald Trump skulle vælge et tæt samarbejde med Rusland, Kina og Indien, ville dette virkelig være enden på geopolitik. Frygten for noget sådant drev øjensynligt den britiske premierminister Theresa May til, som det første, udenlandske statsoverhoved, at opsøge Trump og dér uden pauser rave løs om

den vidunderlige relation mellem Reagan og Thatcher, som har »eksistensen af den moderne verden« at takke for. Denne angloamerikanske særlige relation måtte nu atter overtage lederskabet for den nye tidsalder, iflg. *May. London Times* påpegede, at May på ingen måde undervurderede Trump, men derimod ville »tappe ind« i den stemning, der havde ført til Brexit, som vigtige, ideologiske broer til Trumps Hvide Hus. *Financial Times* fantaserede over en anden hensigt med Mays mission, nemlig at udnytte denne særlige relation til at splitte Rusland og Kina gennem alle mulige koncessioner og manipulationer. *New York Times* havde overskriften: »Britisk tilpasning til Trump sætter europæisk orden på spil«, med en hentydning til Trumps negative holdning til EU.

Den totale virkelighedsfornægtelse hos tilhængerne i den geopolitiske fraktion fremavler sære blomster. Således skriver Joffe som argument imod Trumps protektionistiske forholdsregler, at globaliseringen havde »skabt en eventyrlig rigdom, som oppebar den storslåede socialstat og afbødede stødene for taberne. Protektionisme er til gavn for favoriserede industrier, men lader landet forarme – de svage først«.

Det er den klassiske, neoliberale »narrativ«; at det er fantastisk, at kasinoøkonomiens profitmagere er blevet eventyrligt rige og dernæst spiser taberne af med almisser, og herved fremstiller sig selv som ædle. Det er netop som en modstand imod dette snæversyn, at Brexit, valget af Trump og den italienske folkeafstemnings Nej til forfatningsændring var rettet. Joffes konklusion, nemlig, at Europa måtte overtage USA's rolle, »for at redde den liberale verdensorden«, er lige så latterlig som avisen *Die Welts* spørgsmål: »Bliver kansler Merkel en modspiller til den amerikanske præsident Trump og leder af det frie Vesten?« Norbert Röttgen – fra partiet CDU – føler øjensynligt tilsvarende ambitioner for sig selv og overgår sig selv den ene gang efter den anden. Han vil gå i opposition til Trump med »nye selskabs-alliancer« og sætter i

denne henseende øjensynligt sine forhåbninger til folk som McCain.

Der findes kun én sikker måde, hvorpå den her skitserede uorden kan overvindes: Et højere fornuftsplan for alle verdens nationers fælles interesser må etableres, og på hvilket plan de formentlige modsætninger forsvinder. Grundlaget for overvindelse af denne krise udgøres af de Fire, grundlæggende, økonomiske Love, som Lyndon LaRouche har defineret:

* **Som den første, bydende nødvendige forholdsregel** må det transatlantiske finanssystems truende sammenbrud, der vil blive langt værre end det i 2008, forhindres gennem genindførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsloven. Under anførsel af LaRouche Politiske Aktionskomite er mange organisationer i USA i øjeblikket mobiliseret for at forøge presset på Trump for at holde sine valgløfter og senest i sin Tale om Nationens Tilstand (den 28. februar) indføre Glass/Steagall-loven i dens oprindelige form fra 1933.

* **For det andet**, så må der skabes en Nationalbank i Alexander Hamiltons tradition, og hvis absolut eneste formål må være, strengt efter principperne for fysisk økonomi at finansiere investeringer i infrastruktur, industri og grundforskning, som øger arbejdskraftens og den industrielle kapacitets produktivitet, og således frembringer fuld, produktiv beskæftigelse.

* **For det tredje** må et internationalt kreditsystem efter de samme principper muliggøre et langfristet, internationalt samarbejde omkring genopbygningen af verdensøkonomien.

* **For det fjerde** må det fremtidsorienterede, højere plan etableres, som er nødvendigt for at skabe en virkelig fredsorden, gennem et internationalt samarbejde omkring et forceret program for at virkeliggøre kernefusionsteknologien, der vil give menneskeheden sikkerhed for forsyningen af energi og råstoffer, samt omkring udforskningen af rummet.

Hvis Trump tager imod Lavrovs tilbud, og der kommer et konstruktivt samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, vil et sådant win-win-samarbejde også være inden for rækkevidde for alle andre nationer. De første kontakter mellem Trump og den indiske premierminister Modi har allerede ført til positive hensigtserklæringer.

Under disse omstændigheder må Tyskland tilslutte sig denne nye, strategiske alliance. Der er i vores egeninteresse at samarbejde med USA, Rusland, Kina, Indien og mange andre stater omkring den økonomiske opbygning af Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, såvel som også at gå i gang med den længe udsatte opgave med at industrialisere Afrika. Kun på denne måde vil flygtningekrisen blive løst på en human måde og til dels gøre godt for det faktum, at vi så længe har set passivt til, hhv. tilladt, at Bush', Obamas, Blairs og Camerons angrebskrige i Sydvestasien fandt sted; at de europæiske regeringer indirekte eller delvist støttede disse krige.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier har ret i sin iagttagelse, at, med valget af Trump, er det 20. århundredes gamle orden endegyldigt forbi. Og det er en meget god ting. Det påhviler os alle at bidrage til, at den nye orden vil retfærdiggøre menneskets sande identitet som kreativ skabning, hvor vi koncentrerer os om de store opgaver, som vi alene, blandt alle eksisterende, levende væsner, kan løse. Til dette hører sådanne spørgsmål som selve livets karakteristika, den menneskelige kreativitetens rolle i universet og udviklingsprincippet i universet, som, ifølge vores nuværende erkendelsesniveau, består af henved to billioner galakser. Og ikke mindst, spørgsmålet om realiseringen af en skøn karakter ved hjælp af den æstetiske opdragelse.

Ny tysk Afrikapolitik: Investeringer, Mittelstand, Fair Trade

19. jan., 2017 – Tysklands udviklingsminister Gerd Müller har udgivet sit udkast til en ny Afrikapolitik for Tyskland. Vægten er ikke længere lagt på pengeoverførsler og finansiering af mange isolerede, små projekter, men snarere på jobskabende investeringer i afrikanske lande med den aktive deltagelse af den tyske *Mittelstands* selskaber. Hvis sidstnævnte investerer, vil Ministeriet bevilge risikogarantier og skattelettelser. Flere penge end mængden af traditionel udvikling vil blive nødvendigt, men Afrika ville også få mere at skulle have sagt i dets egne udviklingsperspektiver – hertil må FN's Sikkerhedsråd reformeres, således at Afrika (dvs., Den afrikanske Union) får et sæde som permanent medlem.

Hvis Afrika ikke får den støtte, det har behov for, vil millioner af unge afrikanere komme til Europa hvert år, og ikke 170.000, som i 2016, advarede Müller. I et interview på ARD Tv morgenshow sagde han, at fokus helt sikkert ville ligge på at samarbejde med de stater i Afrika, der er stabile og forpligtende engageret til samarbejde, men debatten om korrupsion bør altid huske, at alvorlig korrupsion også findes i Europa – hvor den igangværende undersøgelse af Volkswagen om deres dieselsvindel er et fremtrædende eksempel netop i disse dage.

Denne nye fremgangsmåde over for Afrika er endnu ikke officiel politik; udkastet til forslaget skal diskuteres med Ministerierne for Udenrigsanliggender, Økonomi og Finans. 'De Grønne' og hele deres følge af NGO'er er utilfredse med udkastet – hvilket afslører dem alle som værende fjender af afrikansk udvikling.

Trump kræver atomvåbenaftale med Rusland; støtter EU's opløsning

16. jan., 2017 – Det transatlantiske establishment er blevet kastet ud i endnu en runde, hvor de må bide i gulvtæppet, af nyvalgte præsident Donald Trumps første interview med europæiske medier, et fællesinterview, han gav til Londonavisen *The Times* og den tyske avis, *Bild Zeitung*, udgivet den 15. og 16. januar. Ledere lige fra Frankrig til Storbritannien og videre udtrykte oprør over, at Trump vovede at foreslå en ophævelse af sanktionerne mod Rusland til gengæld for en atomvåbenaftale, over, endnu engang at kalde NATO for forældet, og for at antyde, at, ikke alene var Storbritanniens udgang, Brexit, af Den europæiske Union en »fremragende ting«, men »hvis man spørger mig, vil flere andre lande også gå ud«.

»De har sanktioner mod Rusland – lad os se, om vi ikke kan indgå nogen gode aftaler med Rusland. For det første mener jeg, at atomvåben skal være langt færre og reduceres væsentligt, det er en del af det«, sagde Trump til sine interviewere.

Der vil også komme forandringer i NATO, annoncerede Trump: »Det er forældet, for det første, fordi det blev designet for mange, mange år siden«, for det andet, fordi europæiske »lande ikke betaler, hvad de skal«, og også, fordi NATO-alliancen »ikke håndterede terrorismen«.

Trump's kritik af Ruslands intervention i Syrien som værende en »meget dårlig ting«, der førte til en »forfærdelig humanitær

situation«, oprørte ikke den transatlantiske elite, og det gjorde hans gentagne erklæring om, at det var »en stor fejltagelse« af Tyskland at have taget syriske flygtninge ind, heller ikke.

Men det samme kan bestemt ikke siges om Trumps påmindelse om, at det, der oprindeligt skabte denne krise, var USA's intervention i Irak.

»Hele denne sag burde aldrig være sket. Irak burde ikke være blevet angrebet ... Det er ligesom at kaste sten mod et hvepsebo. Det er alletiders værste roderi«, sagde Trump. Hans prioritet, som militær øverstbefalende? »ISIS«, svarede Trump.

Obamas ambassadør til Den europæiske Union, den »indflydelsesrige finansekspert«, Anthony Gardner, var allerede apoplektisk over, at det første spørgsmål, som EU-embedsmænd, Trumps overgangsteam havde talt med, blev spurgt, var, »Hvilket land efter UK er det næste til at forlade [eurozonen]?«, og således udbredte den idé, »at 2017 er året, hvor EU vil falde fra hinanden« (*Time*-magasinet, 13. jan., 2017).

Fra Trump selv kom den påstand, at »Brexit vil ende med at være en god ting«.

Det faktum, at interviewet til *The Times* blev udført af Michael Gove, er ved at drive City og London-kredse amok. Gove er den førende Brexit-tilhænger i det Konservative Parti. Efterson han blev fyret sidste år af premierminister Theresa May, ses det som endnu et nap i næsen, i lighed med, at Trump mødtes med Nigel Farage, stifter af anti-EU partiet, Independence Party (UKIP). Trump dryssede også her salt i såret og spurgte Gove mod slutningen, »Hvordan har vores Nigel det? ... Jeg synes, han er en storslået fyr.«

Det, der blev rapporteret i *The Times*, men ikke i *Bild*, var hans referencer til Tyskland og dets kansler.

»Hvis man ser på Den europæiske Union, så er det Tyskland. Grundlæggende set, et instrument for Tyskland. Det er derfor, jeg syntes, det var intelligent af UK at udtræde«, sagde han til de to redaktører. »Jeg mener, andre også vil udtræde. Jeg mener ikke, det bliver så nemt at holde sammen på det, som mange mennesker mener.«

Tysk militærekspert: Rusland har ingen planer om at invadere Baltikum, og alle ved det

13. jan., 2017 – Pensionerede tyske oberstløjtnant Jochen Scholz sagde til Sputnik, at der er flere aspekter til USA's deployering af tropper til Polen, som alle udgør en del af et spil, der skal retfærdiggøre USA/NATO's militære opbygning og sabotagen af amerikansk-russiske relationer under den tiltrædende Trump-administration.

»For det første forsøger Obama-administrationen og forsvarsminister Ashton Carter at lægge en snublesten i vejen for den tiltrædende præsident. For det andet skal den tyske og europæiske offentlighed have at vide, hvor farlig, Rusland er, og hvordan Rusland er en trussel mod nabolande såsom de Baltiske Stater. Det tredje punkt er, at sådanne handlinger bruges til at overtale offentligheden til at spendere flere penge på militæret«, fortsatte Scholz.

»Og, afhængig af, hvordan Rusland responderer til denne deployering, vil der måske komme et fjerde argument, der siger, 'der kan I selv se; vi forsvarer blot Baltikum, men

russerne har omgående reageret og bygger offensive styrker her'«, sagde Scholz. »De ved udmærket godt, at Rusland ikke har nogen planer om det [at invadere de Baltiske Lande]. Det er en del af spillet. Man opdigter en trussel, der ikke eksisterer, med det formål at retfærdiggøre større militær tilstedeværelse og større forsvarsudgifter.«

Foto: Pensionerede tyske oberstløjtnant Jochen Scholz til Sputnik, 12. jan.

Tidligere tyske forbundsdagsmedlem Willy Wimmer om »Krigsetablisementet« imod Trump

12. jan., 2017 – Tidligere medlem af den tyske Forbundsdag, Willy Wimmer, har afsløret en koalition af Demokrater og Republikanere, der nægter at acceptere Donald Trumps valgsejr. Til RT sagde Wimmer: »Når man ser på situationen i Washington, så mener jeg, at de, der tabte valget, ikke er villige til at acceptere den nye præsident, hvis navn er Trump.« Wimmer, der er alvorlig bekymret, siger, at, »det, der foregår i Washington, lyder som starten på en borgerkrig«. [Sådan lyder det virkelig, når man læser *Washington Post*.]

Donald Trumps planer om at opbygge gode relationer med andre lande er et hårdt slag mod krigsetablisementets høges verdensanskuelse blandt Demokrater og Republikanere, såsom senator John McCain.

»Der findes et netværk af modstand imod den præsident, der vil indtræde i embedet den 20. januar, og jeg mener, at, når man ser på virkeligheden i Europa, ønsker folk i alle europæiske lande at eksistere med gode relationer til den Russiske Føderation«, sagde Wimmer. Kampagnen, der har til hensigt at bagvaske Trump, ligner den metode, som de etablerede medier brugte til at dæmonisere Rusland, tilføjede han.

»Der findes ingen fjendtlige følelser [mellem Rusland og Europa], fjendtligheden er organiseret på en meget kunstig måde, og det er samme metode for organisering af fjendtligheder, som vi nu ser imod Trump ... Dette gør det ganske klart, at der findes et netværk af Demokratisk og Republikansk krigsetablisement i Washington, og de er ikke villige til at acceptere stemmeurnerne ... Jeg mener, at alle i Europa ønsker at se en Trump i embedet, som forfølger den politik, han forklarede under kampagnen, og satse på gode relationer med andre, inklusive den Russiske Føderation«, sagde Wimmer.

Foto: Tidligere medlem af den tyske Forbundsrag for CDU, Willy Wimmer, til RT: ... »det, der foregår i Washington, lyder som starten på en borgerkrig«.

God grund til optimisme: Et nyt paradigme for 2017! Af Helga Zepp-LaRouche

Kina vil i det nye år afholde to topmøder, hvor konsolideringen af Silkevejsinitiativet bliver temaet, og hvor det bliver klart, at en økonomisk model med win-win-samarbejde er langt den mest attraktive og for længst er blevet magneten

i den globale udvikling. Dette globale udviklingsperspektiv er allerede nu det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, som over 100 nationer og internationale organisationer deltager i, allerede berører 4,4 mia. mennesker og for første gang i mindst 50 år repræsenterer et realistisk håb om, at problemer som sult, fattigdom, sygdomme, vi for længst har kunnet behandle og manglende uddannelse, én gang for alle kan overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Tyskland går frem med hjælp til Aleppo – Omgående fokus på lægehjælp

27. dec., 2016 – Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har præsenteret et hjælpeprogram for Aleppo, hvor hovedfokus vil ligge på at genopbygge byens sektor for lægehjælp. Omkring 1.000 syriske læger, kirurger og sygeplejersker, plus yderligere 200 personel til behandling for traumer, vil blive finansieret med 15 mio. euro fra hans ministerium hen over de kommende 30 måneder.

Müller opfordrede andre lande til at bidrage til genopbygningen af Aleppo og sagde, at, efter det internationale samfunds stater har forholdt sig passive under hele denne krig, »må der nu komme en humanitær indsats for befolkningen i Aleppo«. Situationen for lægehjælp er katastrofal, sagde Müller og advarede om, at, hvis der ikke kommer omgående lægebehandling og pleje til tusinder af syriske børn, vil de ikke overleve den kommende vinter. Ud

over Aleppo har 13 millioner syrere et akut behov for humanitær hjælp, og 90 % af disse mennesker har behov for medicin.

Foto: Situation for lægehjælp i Aleppo, og andetsteds i Syrien, er katastrofal, og især vil mange børn med forbrændinger, diverse lemlæstelser og alvorlige traumer ikke overleve vinteren uden læge- og medicinhjælp fra det internationale samfund.

Obama truer med åbne og skjulte operationer mod Rusland: Hvad med, at Tyskland i 2017 bliver en kraft for det gode i verden? Af Helga Zepp-LaRouche

17. december, 2016 – Under sin embedsperiodes sidste pressekonference beskyldte præsident Obama Rusland og præsident Putin personligt for at have manipuleret den amerikanske valgkamp med cyber-angreb, og bebudede repressalier – hvoraf nogle ville blive eksplicitte og offentlige, mens andre ville blive af en sådan art, at Rusland ville erkende ophavsmanden. Disse bebudede, hemmelige operationer må give anledning til et globalt alarmberedskab – hvilken form for operationer menes der, droneangreb eller »indirekte skader« af enhver art? Obama vil tydeligvis bruge

sin resterende tid i Det Hvide Hus til fordel for en konfrontation med Rusland, en konfrontation, som Trump gennem sine udnævnelser til regeringsposter har signaleret, at han vil stoppe. De neokonservative, til hvilke Obama, gennem sin fortsættelse af Bush' og Cheneys politik, absolut hører, vil tydeligvis ikke acceptere deres tab af magten.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Bruno Kahl og kansler Angela Merkel har advaret om virkningen af cyber-angreb i opløbet til næste års valg i Tyskland.

POLITISK ORIENTERING

den 20. december 2016:

Briterne og Obama forsøger

at sætte verden i brand

inden Trump tager over

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Regeringens politik øger fattigdom og hjemløshed i Tyskland

14. dec., 2016 – Den seneste udgave af den årlige »Fattigdomsrapport«, udgivet af den tyske regering, viser, at stigningen forsætter med hensyn til, at folk er forgældede og hjemløse, samt andre aspekter af fattigdom – et direkte resultat af Finansministeriets nedskæringspolitik med det »sorte nul« på budget-balancen. Flere end et ud af fem børn lever under »risiko for fattigdom«, fordi deres familier har under 60 % af den gennemsnitlige minimumsindkomst; et ud af 20 børn lever allerede i fattigdom uden håb om at komme ud af det.

Flere end 2 mio. husstande – dvs., omkring 4 mio. borgere – er håbløst overforgældede; og antallet af registrerede hjemløse er steget fra 80.000 for fem år siden og til nu, 330.000.

Den nye rapport, der kun fastslår situationen i 2015, vil imidlertid ikke blive publiceret i sin helhed før starten af 2017.

Afrikanske ledere instruerer Tyskland i det nye paradigme

8. dec., 2016 – Under sin åbning af det fjerde Tysk-afrikanske Infrastrukturforum i Hamborg den 5.-6. dec., henviste

præsidenten for Afrika-Verein der Deutschen Wirtschaft (Tysk økonomis Afrika-forening), dr. Kannengeisser, til en overskrift, der for nylig forekom i *Die Zeit*, »Forbundsregeringen opdager Afrika«. For de af os, der allerede er involveret i Afrika, sagde han, lyder dette måske ironisk; men der er imidlertid noget on snakken.

Det, der blev åbenbart i løbet af konferencens første dag, er, at det Afrika, som tyske foretagender tror, de kender, er i færd med at undergå det samme paradigmeskifte, som finder sted i resten af verden. Mange af talerne fra Afrika gav udtryk for dyb bekymring over, at deres »partnere« i lokalet ikke er sig disse forandringer bevidst.

Dette kom klarest til udtryk gennem Christian Eddy Avellin, direktøren for Madagascars hovedhavn. »Verden er under forandring«, sagde han. »Kina og Indien vokser frem. Japan holder sin plads i verden. I de seneste 25 år burde I i Europa have tænkt mere på Afrika ... Virkeligheden er den, at verdensøkonomien er ved at skifte til Asien. Kina handler med Afrika og Sydamerika. I må se på Syd-Syd-relationer.« Han konkluderede denne del af sin fremlæggelse ved at tilføje, »Europa vil blive marginaliseret, med mindre det anerkender dette og bliver involveret.«

Hans kommentarer åbnede for en sand spærreild af kritik, der omfattede klager over de høje rentesatser, som de europæiske banker opkræver; den påtvungne betingelsespolitik som forudsætning for lån; samt arrogance – der typificeredes af mødelederen, der blev ved med at spørge til private partnerskaber, understregede nødvendigheden af privatisering og kritiserede kvaliteten af kinesiske varer og teknologi.

»Hvis I ønsker at komme, skal I være velkommen, men lad være med at fortælle os, hvad vi skal gøre«, sagde Ali Guelleh Aboukar, en rådgiver til regeringen i Djibouti, med ansvar for investeringer.

En repræsentant for *EIR* og LaRouche-bevægelsen intervenerede: »Lad os gøre os klart, hvad det er, der bliver sagt: Der eksisterer et nyt paradigme.« Idet han beskrev BRIKS og AIIB, den Nye Silkevej og Kinas orientering mod videnskab, sagde han: »Dette er fremtiden. Samtidig accelererer oprøret i det transatlantiske område, med BREXIT og Trumps valgsejr.«

Dette udløste yderligere udtalelser fra afrikanske regeringsfolk. »Mens I tyskere beklager jer, så venter vi på investeringer. Vi har oplevet mange års krig og udplyndring. Alt skal bygges op. Vi har brug for infrastruktur. Vore vestlige partnere ønsker privilegerede partnerskaber, men det er ikke længere muligt.«

Avellin gentog: »Verden er under forandring; vi vil ikke længere acceptere diktatur fra IMF og Verdensbanken.« Han sagde, »Kineserne er der, og de hjælper.« Han blev bakket op af en repræsentant fra den namibiske regering, der sagde, at der finder noget nyt sted i det sydlige Afrika, med samarbejde, og ikke konkurrence, mellem nationer.

Man diskutere flere salg af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, ved arrangementets slutning. Flere afrikanere bemærkede med hensyn til rapportens afsnit om kernekraft i Afrika, at dette, og ikke »grønne« teknologier, er deres fremtid.

**Fælles russisk-kinesisk
kampagne for den Nye Silkevej**

i Tyskland

5. dec., 2016 – For første gang optrådte kinesiske og russiske diplomater til Tyskland på fremtrædende vis sammen på et symposium om »Silkevejsinitiativet«, arrangeret af Berlin Fredags-rundbordssamtaler og den kinesiske ambassade. For et publikum på omkring 200 gæster diskuterede den kinesiske ambassadør Shi Mingde og den russiske viceambassadør Jurij Stetsenko de muligheder, som det økonomiske bælte langs Silkevejen tilbyder. 'Rundbordet' er en sammenslutning af studenter fra flere europæiske lande, der er indskrevet ved Berlins tekniske universitet for at studere mange felter inden for teknologi.

I sin hovedtale understregede Shi Mingde den lange, historiske forbindelse mellem Kina og Tyskland via antikkens Silkevej, som i dag er genoplivet gennem det »moderne økonomiske bælte« langs den samme rute, som forbinder Kina, som verdens næststørste nationaløkonomi, med Tysklands økonomiske område i Europa. Med et Rusland, der tilslutter sig dette samarbejdsformat, er endnu et »vigtigt økonomiske område« inkluderet, og skaber således de bedste betingelser for et omfattende samarbejde, forklarede Shi Mingde.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche har i fire årtier været forkæmpere for en verdensomspændende genopbygning af realøkonomien og holdt utallige konferencer om den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på alle kontinenter. Her, konference i Essen, Tyskland, 21. okt., 2016, over temaet, »Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen«.

Vanvittig tysk finansminister Schäuble siger til Grækenland: Slå enten jeres befolkning ihjel, eller forlad EU

5. dec., 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble talte med *Bild am Sonntag*, forud for eurozonens finansministermøde i Bruxelles, hvor han annoncerede, at, enten indvilliger Grækenland i at gennemtvinge flere drakoniske nedskæringer, eller også må landet forlade eurozonen. Glem alt om gældssanering, skreg han.

Statsmanden Lyndon Larouche bemærkede i dag, at dette er det samme som at stryge tændstikker lige efter, at der er spredt benzin gennem Italiens nej i folkeafstemningen. Den afsindige Schäuble er en pyroman.

»Athen må sluttelig implementere de nødvendige reformer«, krævede Schäuble. Hvis landet ønsker at forblive i eurozonen, »er der ingen vej udenom«, skummede han og erklærede, at landets gældsniveau er irrelevant. Et hovedpunkt i de krævede reformer, rapporterede Reuters, er arbejdsmarkedsreformer – som vil »liberalisere« arbejdsmarkedet således, at arbejdsgivere lettere kan fyre de ansatte. Dette er lig den IMF-reform, der blev påtvunget mange latinamerikanske lande, og i hvis centrum står ødelæggelsen af arbejdsmarkedsrettigheder, fagforeninger, osv.

Schäuble advarede om, at Grækenland ikke kan forvente nogen hjælp fra internationale kreditorer i øjeblikket, »da dette ikke vil hjælpe Grækenland«. Den tyske regering, sagde han, vil ikke bede sit parlament (Forbundsdagen) om mere

finansiering til Grækenland, med mindre IMF skulle genoptage sin udlånsvirksomhed til Grækenland. På typisk vis har IMF sagt, at nye lån ikke er en mulighed, med mindre Grækenland kan vise, at dets gæld er »erholdelig«.

Guvernøren for Grækenlands centralbank, Yannis Stournaras, advarer om, at gældseftergivelse er en presserende nødvendighed. »Vi har gjort det klart, at det er udelukket, at vi skulle acceptere det, som IMF kræver i form af nedskæringspolitik og arbejdsmarkedsreformer«, sagde Tzanakopoulos [sic] (?), citeret af Reuters.

Ifølge en rapport her til eftermiddag fra *Wall Street Journal*, så enedes finansministre endelig om en lille pakke af kortfristede forholdsregler til gældseftergivelse for Grækenland, der forlænger visse forfaldsdatoer og fastlåser rentesatserne på visse nuværende og fremtidige lån. Disse er imidlertid meningsløse. Den »eftergivelse«, de tilbyder, går ud på at lette landets gældsbyrde med omkring *en femtedel* – i 2060!

Foto: Wolfgang Schäuble.

Kulturtoget kører ad den Nye Silkevejs rute

2. dec., 2016 – Ved en begivenhed i Düsseldorf i sidste weekend blev et kulturelt projekt officielt føjet til den eksisterende godstogsforbindelse mellem Chengdu, hovedstaden i Kinas Sichuan-provins, og Duisburg: kunstnere vil køre den samme rute i særlige tog i »blå containere« og stoppe i alle lande langs ruten, hvor kulturbegivenheder, der promoverer Silkevejens ånd, finder sted.

Mødet i Düsseldorf havde deltagelse af mange tyske og kinesiske fremtrædende personer: Gerhard Papke, vicepræsident for NordRhein-Westfalens delstatsparlament; Garrelt Durin, NRW's økonomiminister; Haiyang Feng, Folkerepublikken Kinas generalkonsul i Düsseldorf; Jian Guo, generalsekretær for Sammenslutningen af tysk-kinesisk kulturudveksling; Li Zhigong, viceborgmester for Kunming, og Thomas Geisel, Düsseldorfs borgmester.

Det franske valg ødelægger yderligere briternes og Obamas krigspolitik

Leder fra LaRouchePAC, 28. november, 2016 – François Fillons overvældende valgsejr i søndagens franske primærvalg, til at være præsidentkandidat for Frankrigs Republikanske Parti, er et yderligere bevis på, at den menneskelige race ikke vil tolerere Barack Obamas fremstød for krig med Rusland. Ligesom Hillary Clinton førte Fillons modstander en kampagne mod Rusland, mens Fillon førte en kampagne for at arbejde sammen med Rusland om at nedkæmpe terroristerne i Syrien, om at afslutte de anti-russiske sanktioner og udvide det økonomiske samarbejde, og han vandt næsten to tredjedele af stemmerne.

Hillary Clinton, der kørte sin kampagne som en fortsættelse af Obamas krigshyl mod Rusland, forsøger nu desperat at give Putin skylden for sit nederlag! Det vanvittige i hendes påstand om, at Putin brugte at udsende »falske nyheder« og bedrive computerhacking for at stjæle det amerikanske valg, og som nu skaber overskrifter over hele USA, siger intet om Putin, men alt om tilstanden af mentalt sammenbrud hos

krigspartiet i USA – de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske Parti, der samledes bag Hillary og blev slået af vælgerne, især af arbejdsstyrken på landet og i byerne.

I realiteten bidrog Putin faktisk til Obama/Hillary-krigspartiets nederlag, men ikke hemmeligt eller under dække. Hans vedvarende krav om, at USA holder op med at sponsorere terrorister under dække af at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med henblik på at vælte den legitime regering, og hans opfordring til samarbejde om krigen mod terror, var med til at afsløre Obama og Hillary for det, de er.

På lignende vis blev Xi Jinpings gentagne opfordringer til USA om at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med global nationsopbygning afvist af både Obama og Hillary til fordel for militær konfrontation med Kina og afslørede således deres imperiesyn over for en befolkning, der i stigende grad beundrer den utrolige udviklingsproces, som Kina har igangsat, både internt i landet og internationalt.

Helga Zepp-LaRouche, der tidligere har stillet op til kanslerposten i Tyskland, sagde i dag, at, på trods af Fillons økonomiske politik i Thatcher-traditionen, så demonstrerer valget af ham den voksende afsky i Europa for det anti-russiske hysteri og faren for krig. Trumps åbne erklæring om, at han vil arbejde med Putin for at besejre terrorisme, fik taberen Obama til i denne måned at forsøge at salve Tysklands Angela Merkel til sin efterfølger, som »leder for den frie verden« i en kampagne imod Rusland. Men Merkel er nu lige så isoleret, som Obama var – ligesom Olympens falske guder, der udråber deres krav over verden, mens Olympens bjerg smuldrer under deres fødder.

Samme dag som det franske valg vandt schweizerne en solid sejr i en folkeafstemning, der var lanceret af den 'grønne' bevægelse mod kernekraft, for at lukke nationens

kernekræfter ned. Igen er budskabet til verden det, at den »nye, mørke tidsalders« mentalitet med afindustrialisering og permanente krige, ikke længere kan tolereres af menneskeslægten. Det er især et budskab til Merkel, der er imod kernekraft, om, at hendes tid er forbi.

Den vestlige verden oplever for tiden en revolutionær transformation. LaRouche-bevægelsen har i årevis tvunget befolkningen i USA og Europa, ofte imod dens vilje, til at se på det nye paradigmes nye lederskab, som kommer fra Rusland og Kina, og til at sammenligne det med den politik, der dikteres af London og Wall Street, og som økonomisk og kulturelt har ødelagt de transatlantiske nationer. Denne sandhed kan ikke længere undertrykkes. Lyndon LaRouche sagde i dag til sine medarbejdere: »Vi indtager en ledende position netop nu. Vi er ovenpå. Vi ved, hvad det er, vi gør, så lad os få en sejr.«

Foto: Daværende franske premierminister, hr. François Fillon, møder IAEA-generaldirektør Yukiya Amano & Chef de Cabinet, hr. Rafael Grossi, 2011. (Foto: IAEA Imagebank CC-SA)

**Rusland tilbyder aftale om
nuklear oparbejdning til
Tyskland;
russisk-tysk forum om
råmaterialer afholdt i**

Düsseldorf

25. nov., 2016 – På det Russisk-tyske Forum for Råmaterialer i Düsseldorf i går, præsenterede Valery Jazev, præsident for mineindustriens entreprenører, Tomsk- specialforskningsprogrammet for en oparbejdningsreaktor, der skal oparbejde brugt atombrændsel. Målet er at udvikle en reaktor til kommerciel brug, der kan oparbejde fra alle former for brugt atombrændsel og radioaktivt materiale.

Tomsk-projektet involverer, forklarede Jazev, arbejde på udviklingen af radioaktive materialer til medicinsk brug, så vel som også mærkning af materialer til industribrug. Jazev sagde, at Rusland er forud for alle andre nationer inden for denne sektor, med et 10-15 år langt forskningsforspring, og at Rusland om nogle få år vil være i besiddelse af en profitabel teknologi til global eksport. Rusland kunne også tilbyde denne teknologi til at oparbejde brugt atommateriale fra Tyskland, som vil få brug for en sådan teknologi, når de i 2022 afslutter anvendelse af atomkraft. Dette kunne betyde et vigtigt russisk bidrag til et energipartnerskab med Tyskland.

Fremtrædende tyskere ved samme begivenhed, f.eks. Klaus Töpfer og vicekansler Sigmar Gabriel, valgte imidlertid ikke at tage imod tilbuddet, men førte i stedet en masse nonsenssnak om »andre synspunkter, som naturligvis må tages i betragtning« og i øvrigt insisterede på den tyske regerings vanvittige strategi for fornybar energi. Dette inkluderer Gabriels synspunkter om retningen af »moderniseringspartnerskabet« med Rusland, nemlig reduceringen af CO₂-udslip. Ildevarslende, at Gabriel præsenterede dette som et område for samarbejde uden for sanktionerne.

Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Leder fra BüSo, 26. nov., 2016 – Heinrich Heines berømte overvejelse springer i erindring: 'Når jeg tænker på Tyskland om natten ... ' I sandhed, hvilken retning har kursen i Tyskland, eller rettere sagt: Hvor er Tyskland ved at drive hen? Det faktum, at Angela Merkel stiller op til en fjerde embedsperiode, er ikke betryggende. I modsætning til det indtryk, hun forsøger at skabe, er yderligere fire år med en Merkel-regering ikke et løfte om stabilitet, men om det modsatte.

Både Brexit i Storbritannien og valget af Donald Trump i USA er udtryk for en afvisning af hele paradigmet med neoliberal »globalisering«, der blot er et synonym for det anglo-amerikanske imperium. Denne 'globalisering' har ført til forarmelse af voksende dele af befolkningen til fordel for

finansoligarkiet, i alle lande, der har været underkastet reglerne for neoliberal monetarisme. Denne 'globalisering' – dvs., City of Londons og Wall Streets krav om unipolær overhøjhed over verden – er ansvarlig for en hel række krige, baseret på løgne, fra Afghanistan til Irak, Libyen, Syrien og Yemen, og som har forårsaget flygtningekatastrofen. 'Globalisering' betyder også farvede revolutioner, som er en politik for regimeskift mod demokratisk valgte regeringer, såsom i Ukraine; det betyder en NATO- og EU-politik for udvidelse mod øst og inddæmning, og det ville sandsynligvis, snarere før end siden, have bragt os ind i en global konfrontation med Rusland og Kina under en Hillary Clinton-administration.

Kansler Merkel og den chokerede [forsvarsminister]Ursula von der Leyen repræsenterer dette taber-paradigme, og tanken om endnu fire år – uden en ny politik og absolut uden nogen som helst vision for fremtiden – betyder ikke stabilitet, men derimod voksende politisk splittelse i Tyskland og disintegrationen af et EU i oprør. Med den næste, finansielle krise, der med sikkerhed vil komme, vil Merkel-Schäuble-regeringen med sikkerhed atter engang påtvinge borgerne omkostningerne herfor, og, ved at gøre dette, risikere kaos. Skrøbeligheden i den afskyelige flygtningeaftale med Tyrkiets Erdogan og diverse regeringer i Afrika er et løfte om, at det kun er et spørgsmål om tid, før denne krise atter eksploderer.

Merkel repræsenterer dette paradigme, der uafvendeligt er i færd med at synke. Præcis ligesom 304 medlemmer af det Europæiske Parlament, som netop har vedtaget en resolution, der anklager Rusland for at føre massiv anti-europæisk propaganda, så støtter hun en EU- og NATO-politik, som gør netop det, de anklager Rusland for at gøre. Vi må én gang for alle sætte en stopper for den Kolde Krigs tankegang.

Den næste amerikanske præsident har allerede sagt, at han ønsker at forbedre relationerne med Rusland og Kina og har i denne hensigt allerede ført samtaler med den russiske

præsident Putin og den kinesiske præsident Xi. Trump har endda signaleret, at USA gerne vil være med i AIIB og samarbejde med Kinas Silkevejspolitik.

I løbet af kun tre år er Kinas Silkevejsinitiativ blevet historiens største program for infrastruktur og økonomisk vækst, tolv gange så stort som Marshallplanen, hvis man måler i nutidige dollars. Halvfjerds nationer samarbejder om det, samt flere end 30 internationale institutioner. Kina har alene 1,4 bio. euro i investeringer; 4.4 mia. mennesker har allerede fordel af en utroligt mangefacetteret vifte af dem – højhastighedsjernbaner, skabelse og distribuering af energi, vandstyringsprojekter, nye videnskabsbyer, grundforskning, innovation, fælles rumforskning osv. Xi Jinping har tilbudt samarbejde med den Nye Silkevej til alle lande på Jorden på basis af »win-win«-samarbejde. Flere og flere lande svinger over i dette nye paradigme, der, i stedet for et nulsumsspil, er med til at overvinde fattigdom og underudvikling, til alles fælles fordel.

Slut jer til mig i denne kamp

I mere end 25 år har jeg ført kampagne for programmet med at bygge den Nye Silkevej, et program, som jeg sammen med min mand Lyndon LaRouche for første gang foreslog som respons på [Berlin]Murens fald og Sovjetunionens opløsning. Vi har fremlagt dette koncept på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden siden da, og nu er det flertallet af menneskehedens politik. Med jeres hjælp kan vi nu sætte dette program på Tysklands dagsorden – et program, der især ville komme *Mittelstand* (små og mellemstore virksomheder) til gode, og på basis af hvilket mange produktive jobs ville blive skabt.

For at skabe et reelt perspektiv og alternativ for Tyskland, har vi ikke brug for et AfD (partiet Alternativ for Tyskland), som ikke har nogen løsninger at tilbyde; men sammen med mig

kan man sætte samarbejde med USA, Rusland og Kina på dagsordenen, et samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej. Kun gennem et sådant samarbejde kan vi udvikle Mellemøsten og Afrika med en Ny Silkevejs-Marshallplan, og således løse flygtningekrisen på en human måde. Desuden er det netop, hvad general Michael Flynn, Trumps nye nationale sikkerhedsrådgiver, allerede i april, 2015, krævede.

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Slut jer til mig i kampen for at sikre, at denne ekstraordinære chance gribes i Tyskland, og til fordel for Tyskland – en chance for at samarbejde med den nye, samarbejdsparate administration i USA, og med det økonomiske alternativ, der ligger i dynamikken med den Nye Silkevej. Hvis I gør dette med beslutsomhed, kan Tyskland atter blive 'en nation af digtere, tænkere og opfindere', og de fremtidige generationer vil atter opleve fremgang.

* * *

Jeg støtter denne appel: »Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!« med min nedenstående underskrift, og jeg vil hjælpe med at cirkulere den.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (i midten) besøger havnen i Duisburg, Tyskland, 29. maj, 2014. [Photo/Xinhua]